

U skladu s Vladinom prošlotjednom odlukom u ponedjeljak je sklopljen ugovor Ministarstva financija sa domaćim sindikatom banaka o kreditu u iznosu od 500 milijuna eura, objavila je Zagrebačka banka, koja je agent kredita. Kredit je namijenjen namirivanju obveza preuzetih izdavanjem euroobveznica u ožujku 2000. u iznosu od 500 milijuna eura koje dospijevaju 28. ožujka ove godine.

Centralna je banka bila šokirana zbog zaduživanja poslovnih banaka u inozemstvu. Dug je kao što znamo, gotovo preko noći, dosegao fantastičnih 32 milijarde američkih dolara. Slijedila je i «ljuta trava na ljutu ranu» centralna banka je pooštrila uvjete pod kojima se poslovne banke mogu zaduživati u inozemstvu.

Što bi se dogodilo da poslovne banke nisu imale na raspolaganju dovoljno devizne likvidnosti da pokriju iznos od 500 milijuna eura. Odgovor se nameće sam od sebe. Država bi na deviznom tržištu kupila potrebni iznos eura. Posljedica: rezerve bi se smanjile što bi pogoršalo krvnu sliku hrvatskog gospodarstva.

Kako država ima poseban tretman (ovom se nije u stanju suprostaviti centralna banka) jer valja namiriti deficite proračuna, a to u inozemstvu nije moguće, postoji samo jedan put koji «ne boli» a to je da se poslovne banke umjesto države zadužuju u inozemstvu.

Naslov odražava ekonomsku interpretaciju. Naime, bez obzira tko se zadužio u inozemstvu uvijek je to odgođena potražnja za devizama koju će se morati ponuditi na deviznom tržištu kako zemlja ne bi postala najprije nelikvidna a potom insolventna. Prema tome, za zemlju je potpuno svejedno da li se zadužuje država ili poslovna banka, odnosno tvrtka ili građanin ukoliko nabrojeni sektori raspolažu dovoljnom kunskom likvidnošću. To je bit problema i zato sam ovu kombinaciju države nazvao «iz šupljeg u prazno».

Ništa se ne mijenja jer bi odustajanje od postojeće ekonomske politike bilo bolno što si Vlada nikako ne smije dozvoliti.